

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 52.

Elleve Session.

40de Møde.

Onsdagen den 22de Februar.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Om det under Nr. 108 staaende Forslag gjælder omtrent det Samme, som jeg har anført med Hensyn til det under Nr. 106. Forslaget under Nr. 110, som er stillet til § 41, forekommer mig at være aldeles nødvendigt. Det gaaer ud paa, at der i tredje Linie mellem Ordene: „de“ og „være“ indskydes Ordene: „for saavidt“. Det er nødvendigt for at forebygge Misforstaaelse at udtale, hvad det er for Omkostninger og Udgifter, som Vedkommende kan fritages for. Ifølge hvad jeg allerede ved et foregaaende Punkt har udtalt, vil Meningen ligefrem være, at Vedkommende kun kan fritages for Omkostninger til de Dele, som han selv har anskaffet, men dette frengaaer ikke aldeles utvivlsomt af den Maaade, hvorpaa Udkastets Paragraph er affattet. Nr. 111 er, som Udvalget troer, et bedre Udtryk for den Tanke, der ligger til Grund for Bestemmelsen i Paragraphen, og dette vil vistnok erkjendes uden noget yderligere Beviis.

Nørgaard: Til Anbefaling for de af mig stillede Endringsforslag maa jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger. Naar jeg har stillet det Endringsforslag til § 33 i Udkastet, at Ordet „Anskaffelse“ i anden Linie skal udgaae, da er det forekommet mig, at Reglerne om Anskaffelsen nærmest maae høre hjemme i

det bebudede Regulativ. Jeg har forøvrigt meent, at man godt kan overlade til Sogneforstanderskaberne at anskaffe Sprøiterne, eller idetmindste ikke forbyde dem at anskaffe dem paa bedste og billigste Maaade. Det er Grunden til, at jeg har stillet dette Forslag, da det gjerne er kostbart, hvad det Offentlige har med at gjøre. Egeledes maa jeg endnu til Forslagets Anbefaling anføre, at det ogsaa forekommer mig, at der ellers kommer en væsentlig Modsigelse ind mellem § 33 og 34. Det hedder nemlig i § 34: „Har en Commune, et Sogn eller District undladt i rette Tid at anskaffe Sprøiter“. Det er altsaa i § 34, saavidt jeg kan see, tilladt Communerne selv at anskaffe Sprøiterne, og i § 33 er det i det Mindste paa en indirecte Maaade forbudt Communerne selv at anskaffe Sprøiterne, som de finde meest passende. Jeg troer saaledes, at det er correct, at dette Ord „Anskaffelse“ i § 33 udgaaer. Det er Grunden, hvorfor jeg har stillet dette Forslag. Med Hensyn til Endringsforslaget af Fleertallet i Udvalget under Nr. 95 maa jeg ganske være enig i, at der ligger en Inconseqvents hos Mindretallet i Udvalget, naar det ikke vil give Betaling til Brandfogden og derimod vil lønne Sprøite- og Straalemesteren i Sognene med en passende Betaling, uden at det er citeret, hvor stor denne Betaling skal være. Jeg er ganske enig i, at det er en simpel Borgerpligt at møde ved enhver Udebrand og redder, hvad man kan, og det bør stee uden nogen- somhelst Betaling. Hvad det Endringsforslag angaaer, som jeg har tilladt mig at stille til § 39 og som angaaer, at Ordene i 2den og 3die